

Diari de Balears. diumenge 13 gener 2008

Som fan de Sergi López, que arriba a Palma, al Teatre del Mar, amb *Non Solum* un monòleg, o alguna cosa semblant, que ha dirigit Jordi Picó, coautor del text amb l'actor. La gent entregada va riure des del primer moment compulsivament, amb la qual cosa qualsevol opinió, personal i intransferible, no té gaire valor. Però el cas és que vaig sortir decebut no tant pel treball, dur, tot un *tour de force*, encara que per mi del tot insuficient. La discussió amb un bon amic va ser si era suficient que, per exemple, un pogués estar veient un parell de dotzenes de personatges amb un sol actor sobre l'escenari o si pretenia una mica més. Per mi, clar que no, sobretot

perquè hi havia tot un seguit de pretensions més enllà de l'exhibició interpretativa, encara que en algun moment es perdés, o si hi eren també sociològiques i filosòfiques, sobre les semblances i diferències entre els éssers humans, blancs, negres, grisos o lampistes nus, o tot un seguit de impropis en forma de principis contra els especuladors... No passa el primer escaló en cap moment, massa fàcil pel que un espera d'un actor de la categoria de Sergi López. Intel·ligència i ocurrències brillen per la seva absència i sobretot «en parlar des cul tothom riu». Estic totalment d'acord amb l'afirmació d'un company que ha escrit «pareix que no acaba mai». Amb això té tota la raó, encara que ell no ho diu amb aquesta intenció.

P.S. Al Principal, *A la Toscana*, ple a vessar.